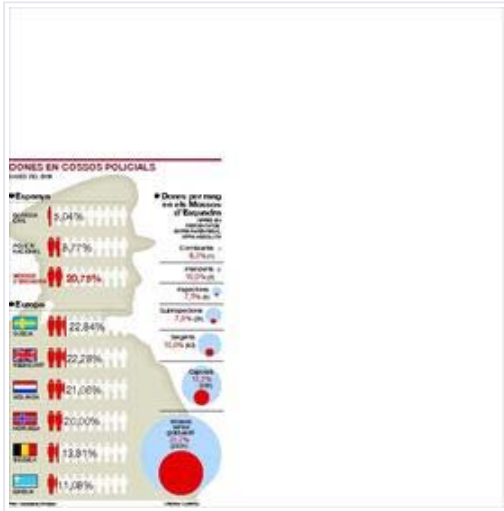

Un de cada cinc mossos d'esquadra és dona, una de les taxes més elevades de la Unió Europea

- Les policies s'enfronten al carrer al masclisme de molts delinqüents

ANTONIO BAQUERO
BARCELONA

Als carrers més durs de Barcelona no és un tema d'igualtat, sinó de respecte. Per això, les agents, d'uniforme o de paisà, hi aterren amb una obligació afegida. **«Tot policia s'ha de fer respectar, però si ets dona, t'has de fer respectar el doble»**, comenta una mossa que fa cinc anys que patulla de paisà al districte barceloní de Ciutat Vella.

Les mosses s'enfronten a un tracte diferent per part dels delinqüents. **«Veus que a alguns detinguts, sobretot sud-americans i magribins, els molesta molt que els arrestis o els donis ordres. Els fa ràbia haver d'obeir una dona. Per això, quan els detens, o no et miren o només li parlen al teu company. Però aquests es porten bé i els ordenen: 'Li parles a ella, que és la cap'. Ho diuen encara que jo no sigui la seva superior»**.

Hi ha altres tàctiques. **«Altres vegades es dirigeixen a tu en pla 'escolta, maca' o 'escolta, guapa'. En casos així has de ser contundent: 'De guapa res, digui'm agent'. I si han intentat usar la força, també s'han emportat alguna sorpresa amb nosaltres»**, relata aquesta mossa. **«Molts delinqüents habituals ja s'han acostumat a nosaltres»**, afegeix l'agent, que destaca el suport que rep dels seus companys. **«Som un cos amb molta gent jove. No he vist mai un agent que es negui a patullar amb una dona. Ni m'he sentit discriminada ni tractada amb paternalisme»**.

Sigui com sigui, als sospitosos habituals i a la societat catalana no els quedarà cap més remei que acostumar-se a les mosses. La raó és que, actualment, segons xifres de la Conselleria d'Interior, 3.075 dels 15.091 membres de la policia autonòmica catalana són dones. Això significa una taxa del 20%, o per dir-ho d'una manera més planera: un de cada cinc mossos és dona. A més a més, el desembre passat es va estrenar la primera comissària del cos, Cristina Manresa.

El gran avanç de la presència femenina als Mossos –cos en què s'han incentivat les polítiques d'igualtat des que Joan Saura va assumir el càrrec de conseller d'Interior– s'ha produït a la base de l'escalafó, que ha registrat una incorporació de dones cada vegada més elevada. En les últimes promocions, el 30% dels agents que surten de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya han estat dones. Això ha fet que en només dos anys la taxa femenina als Mossos hagi pujat del 18,6% al 20,7% i ha permès a la policia de la Generalitat situar-se al primer vagó del tren de la igualtat.

D'aquesta manera, aquest cos voreja el nivell de les policies del Regne Unit i iguala el d'algun país escandinau, on hi ha els cossos policials europeus més igualitaris. La taxa femenina dels Mossos és molt superior a la de les altres forces de seguretat espanyoles. La proporció de dones als Mossos duplica amb comoditat la del Cos Nacional de Policia (8,7%) i de l'Ertzaintza (9%), i quadruplica la de la Guàrdia Civil (5%).

Però encara queda camí per recórrer. Àngels Bosch, caporal d'una unitat d'investigació i afiliada al Sindicat de Polícies de Catalunya (SPC), comenta que, tot i aquests avanços, els Mossos, com totes les policies, segueixen sent un cos fet a mida dels homes: **«Els uniformes i les armelles estan pensats per a l'anatomia masculina; el cinturó ens resulta incòmode als malucs; l'arma reglamentària és molt grossa, les dones solem tenir les mans més petites»**.

Més empatia

La subinspectora Marta Fernández, vicepresidenta de la Xarxa Europea de Dones Polícies, glossa els beneficis d'aquesta presència femenina: «**Un cos policial ha de ser representatiu de la societat. I ja que a la societat hi ha homes i dones, és imperatiu que a la policia també n'hi hagi**». Aquesta oficial interpreta per què cada vegada més dones volen ser mosses: «**Veuen que és una policia pròxima al ciutadà**».

Però els obstacles no han desaparegut. Segons Fernández, «**moltes renuncien a promocionar per conciliar la seva professió amb la família. En teoria són renúncies voluntàries. Però és la seva circumstància la que les obliga**».

La intendent Cristina Laplana, subcap de la regió policial de Tarragona, assegura que ser dona no li ha suposat mai un obstacle per guanyar-se el respecte dels seus subordinats. «**Aquí et respecten per la feina que fas, no pel teu sexe**», destaca, i remarca quines són les qualitats més abundants entre les dones: «**El talent està repartit entre homes i dones. Nosaltres som més capaces d'empatitzar, de posar-nos en el lloc de les víctimes**».